گزارش

صلح با امضای عزت

جواد امام: سخنان خاتمی بیش از آنکه صرفا یک ارزیابی سیاسی باشد، یک هشدار و یک دعوت به تصمیم درست و عاجل است

ادامه از صفحه ۲

دیگر چهره سیاسی که به ارزیابی سخنان خاتمی پرداخت، جواد امام بود که در گفت‌وگو با «شرق» عنوان کرد «به نظر من سخنان اخیر آقای خاتمی را باید در یک منظومه واحد دید؛ چهار محوری که ایشان مطرح کردند، در واقع اجزای یک نگرانی و در عین حال یک پیشنهاد برای عبور از وضعیت موجود است؛ هشدار نسبت به شرایط خطیر کشور، تأکید بر وجود یک فرصت مهم برای تغییر مسیر، دفاع از صلح شرافتمندانه و توجه به ضرورت بازگشت اینترنت و ارتباط آزاد جامعه». به باور سخنگوی جبهه اصلاحات، «از میان این محورهای آقای خاتمی، برای من تأکید ایشان بر «فرصت ممتاز» و «صلح شرافتمندانه» اهمیت بیشتری دارد. چراکه وقتی از وضعیت خطیر کشور و ضرورت تقویت دیپلماسی و حمایت از تفاهم‌نامه رؤسای جمهور ایران و آمریکا سخن می‌گوییم، اگر تنها به توصیف بحران بسنده کنیم، نتیجه‌ای جز نگرانی و انفعال نخواهد داشت. لذا اهمیت سخن آقای خاتمی در این است که در کنار هشدار نسبت به شرایط، بر وجود یک فرصت تاریخی برای رهایی از وضعیت ناگوار و تحقق این تفاهم تأکید می‌کند و این یعنی هنوز معتقدیم کشور در نقطه‌ای قرار نگرفته که راه اصلاح و تغییر مسیر کاملا بسته شده باشد». دبیر کل حزب مجمع ایثارگران خاطرنشان کرد که «اتفاقا در چنین شرایطی باید از هر فرصتی برای کاهش تنش، حفظ منافع ملی، بازگشت به مردم، ترمیم اعتماد عمومی و فراهم‌کردن زمینه برای انسجام و تفاهم ملی استفاده کرد و تعبیر «صلح شرافتمندانه» نیز از همین منظر بسیار مهم است». چون از دید جواد امام، «صلح به معنای تسلیم یا نادیده‌گرفتن حقوق و منافع ملی نیست؛ همان‌گونه که جنگ نیز لزوما به معنای عزت و پیروزی نیست. لذا می‌توان هم از استقلال و منافع ملی دفاع کرد و هم از جنگ و تشدید تنش پرهیز کرد». این فعال سیاسی اصلاح‌طلب متذکر شد که «امروز بیش از هر زمان دیگری باید میان «مقاومت برای حفظ منافع ملی و ورود به چرخه‌ای از تنش و فرسایش که هزینه اصلی آن را مردم می‌پردازند تفاوت قائل شد». لذا به اعتقاد وی، «آقای خاتمی از سر نگرانی نسبت به آینده کشور سخن گفته است؛ اما این نگرانی به معنای ناامیدی نیست. چون اتفاقا در سخنان ایشان یک پیام روشن وجود دارد، اینکه شرایط خطیر است، اما هنوز فرصت داریم». با این ارزیابی، جواد امام خاطرنشان کرد که «نگرانی اصلی شاید این باشد که این فرصت نیز مانند فرصت‌های گذشته از دست برود و کشور دوباره وارد چرخه‌ای از تنش خارجی، فشار اقتصادی، فرسایش سرمایه اجتماعی و افزایش فاصله میان مردم و حاکمیت شود». از دیدگاه سخنگوی جبهه اصلاحات، «در چنین شرایطی، اشاره آقای خاتمی به موضوع اینترنت نیز صرفا یک موضوع فنی، ارتباطی یا اقتصادی نیست، چون اینترنت امروز بخشی از زندگی، اقتصاد، آموزش و ارتباطات جامعه است و فراتر از یک ابزار ارتباطی، با اعتماد عمومی، سرمایه اجتماعی و امکان بهره‌گیری از ظرفیت ارزشمند ایرانیان داخل و خارج از کشور پیوند خورده است». به گفته دبیر کل حزب مجمع ایثارگران، «محدودکردن ارتباط مردم با جهان، در شرایطی که کشور بیش از هر زمان دیگری نیازمند اعتماد، همگرایی ملی و استفاده از همه فرصت‌ها، ظرفیت‌ها و استعدادهای انسانی خود است، می‌تواند به افزایش بی‌اعتمادی و تعمیق شکاف اجتماعی منجر شود.». از این حیث جواد امام خاطرنشان کرد که «اگر می‌خواهیم از این شرایط عبور کنیم، باید هم‌زمان دو مسیر را دنبال کنیم؛ کاهش تنش در سیاست خارجی و ترمیم رابطه دولت و جامعه در داخل؛ و البته فراهم‌کردن امکان ارتباط و همکاری با همه کسانی که دل در گرو ایران داشته و دارند». از این منظر و به زعم جواد امام، «سخنان اخیر آقای خاتمی بیش از آنکه صرفا یک ارزیابی سیاسی باشد، یک هشدار و در عین حال یک دعوت به تصمیم درست و عاجل، تقویت انسجام و هماهنگی میان همه ارکان و قوای سیاسی و نظامی کشور و عبور از اختلافات فرساینده است. چون ایشان به‌روشنی می‌گوید که کشور در شرایط حساسی قرار دارد، اما هنوز امکان انتخاب وجود دارد؛ انتخاب میان ادامه فرسایش و تشدید تنش، یا آغاز مسیری برای صلح، تفاهم، اصلاح حکمرانی و بازسازی اعتماد عمومی؛ مسیری که مستلزم تغییر نگاه سیاسی و اصلاح رویکردهای امنیتی، به‌ویژه عبور از نگاه گزینشی و دوگانه خودی و غیرخودی است». سخنگوی جبهه اصلاحات ادامه داد که «اگر سؤال این باشد که آیا آقای خاتمی از وضعیت فعلی و آینده کشور بیم دارد، پاسخ من این است که بله؛ نگرانی در سخنان ایشان کاملا مشهود و جدی است. اما این نگرانی از جنس ناامیدی نیست؛ از جنس احساس مسئولیت نسبت به آینده ایران و نگرانی برای ازدست‌رفتن فرصت‌هاست. این فعال سیاسی هشدار داد که «امروز بیش از هر چیز به عقلانیت، شجاعت در تصمیم‌گیری، صلح شرافتمندانه، گفت‌وگوی ملی، بازسازی اعتماد میان مردم و حاکمیت و مهم‌تر از همه، جلوگیری از فرصت‌سوزی و پرهیز از تندروی و افراط نیاز داریم. ایران بیش از آنکه نیازمند پیروزشدن یک جریان بر جریان دیگر باشد، نیازمند آن است که همه نیروهای دلسوز کشور بر سر یک اصل به تفاهم برسند؛ نجات ایران، حفظ منافع ملی و جلوگیری از فرصت‌سوزی باید بر هر ملاحظه جناحی و سیاسی مقدم باشد».

گزارش «شرق» از سیاست تحریمی جدید آمریکا

ترامپ و روز «دی» اقتصادی علیه ایران

موسی موحد: ترامپ پس از آنکه در میدان نظامی به پیروزی سریع و قاطع دست نیافت و راه مذاکره با تهران نیز به گشایشی نرسید، اکنون ظاهرا به جبهه‌ای قدیمی اما با شدتی تازه و در عین حال بی‌سابقه پناه برده است؛ جنگ اقتصادی علیه ایران که رئیس‌جمهور آمریکا از آن به‌عنوان روز «دی» اقتصادی (D-Day) علیه ایران یاد می‌کند.

«D-Day» یا روز «دی» اقتصادی، تعبیر استعاری ترامپ برای بزرگ‌نمایی طرح تشدید فشارهای اقتصادی علیه ایران است. اصطلاح D-Day ریشه‌ای نظامی دارد و بیش از همه به ششم ژوئن ۱۹۴۴، روز آغاز عملیات بزرگ متفقین در نرماندی، اشاره می‌کند؛ روزی که سرآغاز یک عملیات گسترده و تعیین‌کننده بود. از این‌رو، منظور ترامپ از «Economic D-Day» آغاز کارزاری فراگیر برای افزایش تحریم، فشار و انزوای اقتصادی ایران است که به بیان ساده‌تر می‌توان از تعابیری همچون «روز سرنوشت‌ساز اقتصادی»، «عملیات بزرگ اقتصادی» یا «روز آغاز جنگ تمام‌عیار اقتصادی» استفاده کرد.

با این حال، مسئله اساسی آن است که تحریم علیه ایران ابزار تازه‌ای نیست و در دهه‌های گذشته بخش بزرگی از اقتصاد و تجارت کشور در معرض اشکال گوناگون محدودیت‌های آمریکا قرار داشته است. از همین رو، تشدید تحریم‌ها را نباید صرفا با این پیش‌فرض تحلیل کرد که فشار بیشتر الزاما نتیجه سیاسی بیشتری به همراه می‌آورد. در عین حال، نباید خطرات این سیاست را نیز کوچک شمرد؛ زیرا هر موج تازه فشار می‌تواند بر منابع ارزی، تجارت، بازار انرژی و زندگی مردم آثار درخور توجهی بر جای بگذارد. بنابراین، مواجهه واقع‌بینانه با سیاست جدید واشینگتن، در کنار تأکید بر ناکامی تاریخی فشار برای تحمیل خواست سیاسی، مستلزم شناخت دقیق آسیب‌پذیری‌های اقتصادی و تقویت ظرفیت‌های داخلی برای کاهش هزینه‌هاست.

آغاز مرحله‌ای تازه از فشار یا تکرار یک سیاست قدیمی؟

دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا، روز چهارشنبه هفته گذشته به وقت محلی، در پیامی در شبکه اجتماعی تروث‌سوشال مدعی شد پس از آنچه «فرصت‌های متعدد» برای توافق با جمهوری اسلامی ایران خواند، اکنون زمان آغاز «خردکننده‌ترین عملیات اقتصادی» علیه ایران فرا رسیده است. او این اقدام را «جنگ اقتصادی و انزوای اقتصادی در مقیاسی بی‌سابقه» توصیف کرد و کوشید آن را به‌عنوان مرحله‌ای تازه و تعیین‌کننده در سیاست واشینگتن علیه تهران معرفی کند.

ترامپ در بخش دیگری از پیام خود، با تکرار ادعاهای پیشین درباره وضعیت توان نظامی و اقتصادی ایران، مدعی شد «زیرساخت‌های نظامی ایران آسیب دیده و اقتصاد کشور در وضعیت بحرانی قرار دارد». او همچنین تهدید کرد «هر کشوری به مؤسسات مالی، شرکت‌ها، فرودگاه‌ها یا نهادهای دولتی خود اجازه دهد به هر شکل از ایران حمایت کنند، با پیامدهای شدید اقتصادی روبه‌رو خواهد شد». ترامپ در ادامه نیز از قاچاق نفت، خطوط اعتباری، انتقال‌های نقدی، صرافی‌ها، ثبت کشتی‌ها و شرکت‌های پوششی نام برد و خواستار توقف این سازوکارها شد.

رئیس‌جمهور ایالات متحده حتی برای برجسته‌سازی طرح خود، از تعبیر «روز دی اقتصادی» (D-Day) استفاده کرد و با ارجاع به ادبیات جنگی، از متحدان آمریکا خواست برای منزوی‌کردن ایران در کنار واشینگتن قرار گیرند. این ادبیات نشان می‌دهد کاخ سفید درصدد است که فشار اقتصادی را نه صرفا مجموعه‌ای از تحریم‌های اداری و حقوقی، بلکه بخشی از یک کارزار فراگیر سیاسی، مالی و بین‌المللی علیه ایران تعریف کند.

در همین چارچوب، جی‌دی ونس، معاون رئیس‌جمهور آمریکا نیز از ورود واشینگتن به «مرحله جدیدی» در اعمال فشار علیه ایران سخن گفت. او در گفت‌وگویی تلویزیونی با کانال نیوزمکس، فشار اقتصادی را مؤثرترین ابزار آمریکا برای رسیدن به اهدافش دانست، اما در عین حال پذیرفت که این مسیر یک‌طرفه نیست. به گفته ونس، در حالی که آمریکا تلاش می‌کند فشار اقتصادی بر ایران را افزایش دهد، تهران نیز ممکن است برای واردکردن هزینه به طرف مقابل، دست به اقدامات تلافی‌جویانه بزند.

ونس در توصیف این وضعیت از «مرز باریک» و «رقصی ظریف» سخن گفت؛ عبارتی که خود نشان‌دهنده دشواری محاسبات واشینگتن است. آمریکا از یک سو می‌خواهد با محدودکردن درآمدهای ایران، به‌ویژه در حوزه انرژی، محاسبات تهران را تغییر دهد و از سوی دیگر نگران آن است که تشدید تنش، هزینه‌هایی برای اقتصاد آمریکا و بازار جهانی انرژی ایجاد کند. معاون ترامپ در همین زمینه افزایش تولید و صادرات نفت و گاز آمریکا را ابزاری برای کاهش قیمت انرژی در داخل و هم‌زمان افزایش فشار بر ایران معرفی کرد. با این همه، اعتراف ونس به اینکه ایران همچنان توان اقدامات تلافی‌جویانه دارد و اهرم مهمی همچون موقعیت راهبردی تنگه هرمز در معادلات منطقه‌ای و انرژی جهانی در اختیار دارد، بخش مهمی از محدودیت‌های سیاست جدید آمریکا را آشکار می‌کند. فشار اقتصادی علیه ایران در خلأ اعمال نمی‌شود و هر تصمیم برای گسترش آن می‌تواند بر بازار نفت، امنیت مسیرهای دریایی و هزینه‌های انرژی در نقاط مختلف جهان اثر بگذارد.

از این منظر، اعلام «شدیدترین عملیات اقتصادی» بیش از هر چیز باید در بستر بن‌بست موجود در دیگر عرصه‌ها تحلیل شود. واشینگتن می‌کوشد با انتقال مرکز ثقل فشار از میدان نظامی به اقتصاد و تجارت، معادلات را به نفع خود تغییر دهد. اما پرسش مهم همچنان باقی است؛ اینکه آیا افزایش شدت همان ابزارهایی که سال‌ها علیه ایران به کار گرفته شده‌اند، می‌تواند نتیجه‌ای متفاوت ایجاد کند یا آنچه «مرحله جدید» نامیده می‌شود، در عمل نسخه تشدیدشده همان سیاست قدیمی خواهد بود؟

واکنش تهران؛ از محکومیت «تروریسم اقتصادی» تا هشدار درباره پیچیدگی شرایط اقتصادی

واکنش ایران به اعلام سیاست جدید آمریکا، ترکیبی از موضع‌گیری سیاسی و دیپلماتیک و در عین حال طرح واقعیت‌های موجود در اقتصاد کشور بوده است. وزارت امور خارجه ایران در بیانیه‌ای، تحریم‌های تازه آمریکا را در امتداد سیاست خصمانه واشینگتن علیه ملت ایران توصیف و آن را محکوم کرد. در این بیانیه تأکید شده است تحریم‌هایی که زندگی و حقوق بنیادین شهروندان ایرانی را تحت تأثیر قرار می‌دهد، از نگاه تهران مصداق «تروریسم اقتصادی» است و آمریکا مسئول پیامدهای انسانی و اقتصادی چنین سیاستی خواهد بود. وزارت خارجه همچنین تحریم و فشار اقتصادی را روی دیگر سکه جنگ و تجاوز نظامی دانست و اعلام کرد جمهوری اسلامی ایران در دفاع از امنیت و منافع ملی خود و مقابله با فشارهای نظامی، اقتصادی، سیاسی و روانی آمریکا مصمم خواهد بود. در این موضع‌گیری، سیاست تازه واشینگتن نه اقدامی جدا از گذشته، بلکه ادامه زنجیره‌ای از فشارهای چنددهه‌ای علیه ایران ارزیابی شده است؛ سیاستی که به باور دستگاه دیپلماسی ایران، پیش‌تر نیز آزموده شده و نتوانسته به هدف اعلامی آمریکا برای تغییر اراده و رفتار جمهوری اسلامی دست یابد.

عباس عراقچی، وزیر امور خارجه کشورمان نیز در واکنش به تهدید ترامپ برای آغاز «عملیات اقتصادی» علیه ایران، این اقدام را تلاشی برای انحراف افکار عمومی آمریکا از بحران‌های مالی داخلی آن کشور دانست. او با اشاره به بدهی‌های سنگین و افزایش هزینه‌های مالی در آمریکا، تأکید کرد «تروریسم اقتصادی آمریکا» تنها ایران را هدف نمی‌گیرد، بلکه اقتصاد جهانی و حاکمیت ملی کشورهای مختلف را نیز تهدید می‌کند. عراقچی همچنین با انتشار تصاویری درباره عبور بدهی ملی آمریکا از مرز ۴۰ تریلیون دلار و طرح موسوم به «D-Day»، تلاش کرد میان سیاست فشار خارجی واشینگتن و چالش‌های داخلی اقتصاد آمریکا ارتباط برقرار کند.

در سطح اقتصادی، اظهارات عبدالناصر همتی، رئیس کل بانک مرکزی، تصویری متفاوت اما مکمل از شرایط موجود ارائه می‌دهد. او پیش‌تر تأکید کرده بود که شرایط کنونی اقتصاد ایران نسبت به سال‌های ۱۳۹۷ تا ۱۳۹۹ پیچیده‌تر شده است. همتی از تأثیر محدودیت‌های آمریکا بر درآمدهای نفتی، مالیاتی و دیگر منابع دولت سخن گفته و یادآور شده بود که مسدودسازی بخشی از ذخایر ارزی و محدودیت صادرات نفت، فشارهای قابل توجهی بر اقتصاد کشور وارد کرده است. اهمیت این اظهارات در آن است که مواجهه با تحریم نباید صرفا در سطح شعارهای سیاسی تحلیل شود. هرچند تهران بر توان مقاومت و اداره کشور تأکید دارد، اما کاهش درآمدها، محدودیت دسترسی به منابع ارزی و دشوارترشدن تجارت خارجی واقعیت‌هایی هستند که می‌توانند بر همه بخش‌های اقتصاد اثر بگذارند. همتی در عین حال گفته بود دولت و بانک مرکزی برای مدیریت وضعیت تدابیری در نظر گرفته‌اند و با وجود فشارها، اداره امور کشور ادامه دارد.

در واقع، نقطه تلاقی مواضع سیاسی و اقتصادی ایران در اینجاست که «تهران از یک سو سیاست تحریمی آمریکا را غیرقانونی و شکست‌خورده می‌داند و بر عدم تسلیم در برابر فشار تأکید می‌کند و از سوی دیگر، واقعیت هزینه‌های اقتصادی این فشارها را نادیده نمی‌گیرد». این رویکرد می‌تواند مبنای یک آسیب‌شناسی جدی‌تر باشد؛ اینکه مقاومت در برابر فشار خارجی، در کنار ایستادگی سیاسی، نیازمند کاهش گلوگاه‌های اقتصادی، تقویت منابع درآمدی، مدیریت بازار ارز و توسعه مسیرهای تجاری متنوع است. به بیان دیگر، سیاست واشنگتن هرچند ممکن است به هدف سیاسی مورد ادعای خود دست نیابد، اما این به معنای بی‌هزینه‌بودن آن نیست. از همین رو، مهم‌ترین پاسخ به فشارهای تازه، علاوه بر اقدامات دیپلماتیک و حقوقی، می‌تواند تمرکز بر کاهش آسیب‌پذیری‌هایی باشد که دشمن می‌کوشد از آنها به‌عنوان اهرم فشار علیه اقتصاد و معیشت مردم استفاده کند.

تردید تحلیلگران؛ فشار بیشتر، بحران بزرگ‌تر؟

واکنش‌ها به سیاست تازه ترامپ تنها به تهران محدود نمانده و شماری از مقامات و تحلیلگران خارجی نیز نسبت به پیامدها و کارآمدی این راهبرد ابراز تردید کرده‌اند. استفان دوجاریک، سخنگوی سازمان ملل متحد، در واکنش به افزایش فشار اقتصادی آمریکا تأکید کرد که جهان هم‌اکنون نیز آثار درگیری در منطقه را بر اقتصاد جهانی مشاهده می‌کند. او به محدودیت آزادی حمل‌ونقل در تنگه هرمز و گسترش مشکلات دریانوردی در باب‌المندب و خلیج عدن اشاره کرد و خواستار بازگشت جدی طرف‌ها به مسیر مذاکرات شد. از نگاه سازمان ملل، افزایش هم‌زمان فعالیت‌های نظامی و درگیری اقتصادی، چشم‌انداز مثبتی برای اقتصاد جهانی ایجاد نمی‌کند.

رابرت مالی، مذاکره‌کننده پیشین آمریکا در توافق برجام، از جمله چهره‌هایی است که مستقیم منطق افزایش فشار اقتصادی را زیر سؤال برده است. او هشدار داد این تصور که می‌توان شکست فشار اقتصادی را با فشار اقتصادی بیشتر جبران کرد، «مغالطه‌آمیز» است. به باور مالی، تهران ممکن است تلاش کند فشار را تحمل کند یا در برابر آن واکنشی تند نشان دهد و هزینه‌ها را گسترش دهد، اما در هر دو سناریو احتمال رنج بیشتر مردم وجود دارد، بدون آنکه لزوما نتیجه مطلوب واشینگتن، یعنی تسلیم ایران، محقق شود. بنا بر راویت مهر، شبکه چینی CGTN نیز در تحلیل خود بر همین نکته دست گذاشته و سیاست تازه ترامپ را بیش از آنکه یک ابزار کاملا جدید بداند، تشدید استفاده از سازوکارهای پیشین تحریم ارزیابی کرده است. ایران طی دهه‌های گذشته در شرایط محدودیت، شبکه‌ها و مسیرهایی برای مدیریت تجارت و مقابله با انسدادهای مالی ایجاد کرده و از این رو، صرف صدور تحریم‌های جدید الزاما به معنای دستیابی به یک اهرم کاملا تازه نیست. مسئله اصلی، چگونگی اجرای واقعی این تحریم‌ها و میزان همراهی بازیگران بزرگ اقتصادی جهان با واشینگتن است.

در این میان، مسئله چین یکی از مهم‌ترین آزمون‌های راهبرد ترامپ به شمار می‌رود. برخی تحلیلگران، از جمله آرنولد برنارد، نسبت به توان واقعی آمریکا برای تحمیل کامل سیاست تحریمی خود به پکن تردید کرده‌اند. هدف قراردادن بازیگران کوچک یک چیز است، اما اگر واشینگتن بخواهد برای قطع روابط اقتصادی با ایران، مؤسسات مالی بزرگ چین را نیز به‌طور جدی تحت فشار قرار دهد، موضوع می‌تواند از سطح «تحریم ایران» فراتر رفته و به تنشی گسترده‌تر میان دو قدرت بزرگ اقتصادی جهان تبدیل شود. لورا روزن نیز این احتمال را مطرح کرده است که بخشی از تشدید تحریم‌ها، تلاشی برای نشان‌دادن فعال‌بودن واشینگتن در شرایطی باشد که آمریکا نمی‌خواهد بار دیگر به سمت تشدید نظامی حرکت کند. اگر چنین تحلیلی درست باشد، «جنگ اقتصادی» را باید تا حدی تلاشی برای مدیریت یک بن‌بست دانست؛ بن‌بستی که در آن دستیابی سریع به اهداف سیاسی و نظامی ممکن نشده و فشار اقتصادی به گزینه‌ای کم‌هزینه‌تر از جنگ مستقیم تبدیل شده است، هرچند این گزینه نیز بدون هزینه نیست.

برخی دیگر از مقامات آمریکایی نیز نسبت به واکنش ایران و آثار منطقه‌ای فشار بیشتر هشدار داده‌اند. جک رید، سناتور دموکرات، بر نقش ایران در معادلات انرژی تأکید کرده و یادآور شده است که فشار شدید می‌تواند واکنش‌های متقابلی در پی داشته باشد. یک دیپلمات پیشین آمریکایی نیز تهدیدهای ترامپ را تا حدی «جوسازی و توخالی» دانسته و گفته است استفاده واقعی از ابزارهای موجود می‌تواند مستلزم پذیرش اقدامات تلافی‌جویانه و هزینه‌های جدید برای آمریکا و شرکایش باشد. در نهایت، تحلیل CNN نیز تصویری از یک نبرد فرسایشی ارائه می‌دهد؛ اینکه موفقیت فشار اقتصادی علیه ایران، حتی بر اساس برآوردهای حامیان این سیاست، نیازمند ماه‌ها یا سال‌ها تداوم فشار و همراهی چین، اروپا و کشورهای منطقه است. این نکته فاصله میان وعده یک تغییر سریع و واقعیت یک روند طولانی و پیچیده را نشان می‌دهد.

از بین خطوط این واکنش‌ها چنین برمی‌آید که تحریم بیشتر لزوما به معنای نتیجه سیاسی بیشتر نیست. آمریکا می‌تواند هزینه‌های اقتصادی جدیدی بر ایران تحمیل کند و این واقعیتی است که باید با جدیت مورد توجه قرار گیرد؛ اما تبدیل فشار اقتصادی به پیروزی سیاسی، به متغیرهای بسیار بیشتری وابسته است. اگر سیاست نظامی نتوانسته به نتیجه مورد انتظار واشینگتن برسد، تضمینی وجود ندارد که نسخه شدیدتر تحریم بتواند همان هدف را محقق کند. در مقابل، تشدید این مسیر ممکن است علاوه بر فشار بر اقتصاد ایران، بازار انرژی، تجارت جهانی و روابط میان قدرت‌های بزرگ را نیز وارد مرحله‌ای تازه از بی‌ثباتی کند.

شرکت ملی گاز ایران
شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی

آگهی فراخوان مناقصه عمومی دو مرحله ای(یکپارچه)
نوبت دوم
شناسه : ۲۲۵۵۳۶۳

شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی در نظر دارد اقلام مورد نیاز خود را با شرایط ذیل بصورت برگزاری مناقصهٔ عمومی دو مرحله ای یکپارچه از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (سامانه ستاد) تامین نماید:

شماره فراخوان در سامانه ستاد ایران	۲۰۰۵۰۹۷۵۷۶۰۰۰۰۰۸
شماره مناقصه و تقاضا	تقاضای ۰۴۰۰۲۵۷ مناقصه شماره ۱۴۰۴/۰۱۹
موضوع مناقصه/ شرح مختصر اقلام درخواستی	۷۰ عدد BALL VALVE واحد ۱۰۸
مبلغ تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار	۵۷،۴۲۳،۸۰۳،۹۶۰ریال
نوع تضمین شرکت درفرایند ارجاع کار	تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار بصورت یکی از تضامین قابل قبول وفق آیین نامه تضمین شماره ۱۲۳۴۰۲/ت۵۰۶۵۹ ه مورخ ۹۴/۰۹/۲۲ هیات وزیران می باشد.
مبلغ برآوردی مناقصه	۱،۶۰۲،۱۹۰،۱۹۸،۰۰۰ریال
آخرین مهلت دریافت اسناد ارزیابی کیفی و اسناد مناقصه در سامانه ستاد	۵ روز پس از درج نوبت دوم آگهی در صفحه اعلان عمومی سامانه ستاد ایران می باشد.
آخرین مهلت بارگذاری و ارسال مستندات ارزیابی کیفی (رزومه) و اسناد مناقصه پاکات(الف ب ج) در سامانه ستاد	ظرف مدت دو هفته پس از انقضای مهلت دریافت اسناد می باشد.
آخرین مهلت بارگزاری پیشنهادات فنی/ مالی در سامانه ستاد	پس از ارزیابی کیفی مناقصه گران، مستندات دریافت پیشنهاد فنی و مالی بهمراه برنامه زمانی از طریق سامانه ستاد ارسال می گردد.
آدرس مناقصه گزار	استان بوشهر- شهرستان عسلویه- شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی- فاز های ۱۵ و ۱۶- ساختمان امور کالا-اداره خرید پالایشگاه ششم

بدیهی است کلیه فرایند برگزاری مناقصه الکترونیکی از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (سامانه ستاد) به نشانی: WWW.SETADIRAN.IR انجام می پذیرد و به پیشنهاد های خارج از سامانه ستاد هیچگونه ترتیب اثری داده نخواهد شد و مناقصه گران بایستی نسبت به ثبت نام در سامانه ستاد و دریافت گواهی امضاء الکترونیکی اقدام نمایند.
مناقصه گران می توانند جهت کسب اطلاعات بیشتر به سایت WWW.SPGC.IR مراجعه و یا با شماره تلفن‌های ۴۴-۳۶-۰۷۷۳۱۳۱۸۳۳۵ تماس حاصل فرمایند.

روابط عمومی شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی
۳۵۷۲

شرکت ملی گاز ایران
شرکت گاز استان آذربایجان شرقی (سهامی خاص)

«آگهی تجدید فراخوان مناقصه»
شماره: ۲۹-۱۴۰۵ (نوبت اول)
شناسه : ۲۲۵۱۱۷۳

شرکت گاز استان آذربایجان شرقی درنظردارد پروژه تامین کنتور و رگلاتور ، قطعات و اتصالات نصب ،تعویض و تثبیت کنتور و رگلاتور مشترکین جزء شهرستان های محور اهر را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به آدرس www.setadiran.ir برگزار ، و به پیمانکار ذیصلاح واگذار نماید.
بدین منظورازکلیه شرکتها و پیمانکاران ذیصلاح دارای حداقل پایه ۵ نفت و گاز یا ۵ تاسیسات و تجهیزات از سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور و با توانایی تهیه تضمین شرکت درفرایند ارجاع کار طبق آیین نامه تضمین معاملات دولتی به مبلغ ۱۴/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰/- (چهارده میلیارد ریال) دعوت می نماید ، حداکثر تا ۱۰ روز پس از انتشار نوبت دوم این آگهی، اعلام آمادگی خود را و فرمهای تکمیل شده ارزیابی ، تصویر مدارک مذکور و مستندات مندرج در فرم ارزیابی را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت ارسال نمایند.
ضمناً دراسناد مناقصه توزیعی ، تاریخ تحویل پاکات وگشایش پیشنهادات قید گردیده است . مناقصه گران باید در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت ثبت نام و گواهی امضای الکترونیکی را دریافت نمایند.

تلفن: ۳۴۴۹۶۲۷۴ و ۰۴۱-۳۴۴۴۸۰۹۵
دورنگار : ۰۴۱-۳۴۴۴۷۰۸۹

روابط عمومی شرکت گاز استان آذربایجان شرقی
۳۵۹۳

نوبت دوم
شناسه : ۲۲۵۲۱۰۴

شرکت ملی نفت ایران
شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب (سهامی خاص)

آگهی فراخوان مناقصه عمومی دو مرحله ای شماره : 0531320461848004DT1
تقاضای شماره: ۰۴۶۱۸-۴۸-۰۰۴-۳۲-۳۱/ ۱۰ قلم تجهیزات آزمایشگاهی
(مناقصه عمومی مرحله اول) خرید کالای داخلی- واحد برق و ابزاردقیق

شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب در نظر دارد کالای مورد نیاز خود را مطابق جدول زیر بصورت فراخوان ارزیابی کیفی جهت برگزاری مناقصه عمومی از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) تأمین نماید. کلیه مراحل برگزاری مناقصه، از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه گران و بازگشایی پاکات از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.

تعدادقلم	شرح قلم	مقدار کالا	واحد	شماره فراخوان در سامانه ستاد	مبلغ تضمین
۱۰	تجهیزات آزمایشگاهی	۳۱	NO	۲۰۰۵۰۹۲۲۸۸۰۰۰۵۴۱	۵۵٫۷۵۱٫۳۶۰٫۰۰۰ ریال

لذا کلیه مناقصه گرانی که فعالیت آنها مرتبط با شرح کالای مورد درخواست می باشد میتوانند ظرف مدت ۱۴ روز از چاپ آگهی نوبت دوم با مراجعه به سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به نشانی www.setadiran.ir، نسبت به چاپ و تکمیل فرمهای شماره ۱و۲ شامل تعهدنامه ارائه کالا و خدمات پس از فروش، اقدام نمایند و میبایست ظرف مدت ۱۴روز پس از اتمام مهلت اولیه، نسبت به بارگذاری فرمهای مذکور به همراه مدارک و مستندات تکمیلی مطابق با استانداردهای شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب و بر اساس مواد مندرج در جدول ارزیابی کیفی (برای معاملات بیشتر از بیست برابر نصاب معاملات متوسط) در سامانه ستاد اقدام نمایند.
• شرط دریافت اسناد مناقصه توسط مناقصه‌گران کسب امتیاز حداقل ۶۰ از ۱۰۰ در ارزیابی کیفی می باشد. "دریافت امتیاز مذکور بر اساس شاخصهای اعلام شده در جدول ارزیابی کیفی می باشد."
• اسناد و مدارک مناقصه پس از برگزاری فرآیند ارزیابی کیفی و ارسال دعوتنامه، از طریق سامانه ستاد در دسترس مناقصه گران واجد شرایط قرار خواهد گرفت.
• با وصول حداقل ۲ فقره پیشنهاد معتبر در موعد زمانبندی مناقصه گشایش پاکات انجام میشود.
• کلیه مدارک ارزیابی کیفی در قالب یک فایل PDF در سامانه ستاد بارگذاری گردد. ضمناً مدارک بصورت دسته بندی شده و منطبق با شاخص های اعلام شده (توان مالی/ ارزیابی و تجارب قبلی/ استانداردها) بارگذاری گردند.
• گشایش پاکات مالی بین مناقصه‌گرانی انجام خواهد شد که کلیه اقلام تقاضا مورد تأیید کمیته فنی بازرگانی قرار گرفته باشند.
• خرید کالا به صورت یکجا برای تمام اقلام تقاضا به یک مناقصه‌گر (سرجمع پیشنهادی مناقصه‌گر) واگذار می گردد .

واحدبرق اداره تدارکات خرید کالای داخلی (تلفن -۲۴۳۰۱-۳۴۱-۰۶۱)
۳۵۷۰

شرکت ملی پخش فرآورده های نفتی ایران
منطقه قزوین

آگهی فراخوان مناقصه (نوبت اول)
شناسه : ۲۲۵۲۹۱۴

شرکت ملی پخش فرآورده های نفتی ایران منطقه قزوین در نظر دارد مناقصه مندرج در جدول زیر را برگزار نماید:

نوع مناقصه	مناقصه عمومی یک مرحله ای به شماره ثبت۲۰۰۵۰۹۲۱۸۷۰۰۰۰۰۴ در سامانه تدارکات الکترونیک دولت
موضوع مناقصه	مناقصه عمومی تهیه مصالح و اجرای سیستم فوم دوزینگ مسقف،دیوار آتش،سند بلاست و رنگ آمیزی کامل مخزن شماره۳ انبار نفت قزوین
مبلغ برآورد اولیه	۱۵۸،۸۱۲،۱۳۲،۹۵۱ ریال
مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار	۷،۹۴۰،۶۰۶،۶۴۸ریال
نوع تضمین فرآیند ارجاع کار	مطابق بندهای الف، ب ماده ۴ آئین نامه تضمین در معاملات دولتی شماره ۱۲۳۴۰۲/ ت ۵۰۶۵۹ ه – مورخ ۱۳۹۴/۹/۲۲، درصورت واریز وجه نقد، به حساب ۲۱۷۲۵۸۸۰۰۶۰۰۸ (کد شبا IR۹۸۰۱۷۰۰۰۰۰۰۲۱۷۲۵۸۸۰۰۶۰۰۸) بانک ملی به نام شرکت ملی پخش فرآورده های نفتی منطقه قزوین؛ اصل فیش واریزی که بنام دریافت کننده اسناد مناقصه(مناقصه گر) است، تا مهلت قبول پیشنهاد ها، تحویل دبیر کمیسیون مناقصات گردد.
مهلت دریافت اسناد مناقصه	پس از انتشار نوبت اول آگهی تا ۰۲ / ۰۶ / ۱۴۰۵ در بستر سامانه تدارکات الکترونیک ایران
ساعت و تاریخ جلسه توضیح و تشریح اسناد	۰۹ / ۰۶ / ۱۴۰۵ - ساعت : ۰۹:۰۰
مهلت قبول پیشنهادها	لغایت تاریخ: ۱۸/ ۰۶/